

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 listopada 2021 r. Sąd Rejonowy w Toruniu oddalił w niniejszej sprawie wniosek pozwanej o uzupełnienie postanowienia z dnia 4 grudnia 2020 r. poprzez zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powyższego postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, że stosownie do art. 351 k.p.c. orzeczenie podlega uzupełnieniu, co do kosztów postępowania, jeżeli sąd w ogóle nie zamieścił w nim rozstrzygnięcia w tym przedmiocie. Wobec faktu, że Sąd w postanowieniu z dnia 4 grudnia 2020 r. orzekł co do kosztów procesu poprzez obciążenie nimi powoda, wniosek pozwanej o uzupełnienie tego postanowienia podlegał oddaleniu.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła pozwana zaskarżając je w całości i zarzucając mu naruszenie przepisu prawa procesowego, tj. art. 351 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i oddalenie wniosku pozwanej o uzupełnienie postanowienia umarzającego postępowanie w przedmiocie kosztów zastępstwa procesowego.

Skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie wniosku pozwanej o uzupełnienie przedmiotowego postanowienia, poprzez zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz o zasądzenie na rzecz pozwanej zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne.

Stosownie do art. 351 k.p.c. strona może w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku, a gdy doręczenie wyroku następuje z urzędu - od jego doręczenia, zgłosić wniosek o uzupełnienie wyroku, jeżeli sąd nie orzekł o całości żądania, o natychmiastowej wykonalności albo nie zamieścił w wyroku dodatkowego orzeczenia, które według przepisów ustawy powinien był zamieścić z urzędu. Przepis ten stosuje się odpowiednio do kończących postępowanie w sprawie postanowień (art. 361 k.p.c.).

Takim brakującym rozstrzygnięciem może być postanowienie w przedmiocie kosztów procesu, w sytuacji gdy reprezentowana przez fachowego pełnomocnika strona złożyła w tym przedmiocie stosowny wniosek o ich zasądzenie. W przypadku strony występującej bez fachowego pełnomocnika, sąd o kosztach procesu rozstrzyga natomiast z urzędu (art. 109 § 1 zd. 2 k.p.c.).

Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem niedopuszczalne jest wykorzystywanie instytucji uzupełnienia wyroku do naprawiania błędnych rozstrzygnięć (postanowienie SN z 30.01.2002 r., III CKN 476/01, LEX nr 1170539). W judykaturze utrwalił się ponadto pogląd, że w razie nieuwzględnienia wniosku o przyznanie kosztów procesu w całości zbędne jest orzekanie o oddaleniu tego wniosku w pozostałej części, a zatem w takiej sytuacji wniosek o uzupełnienie postanowienia jest nieuzasadniony (uchwała SN z 30.11.2011 r., III CZP 69/11, OSNC 2012, nr 4, poz. 48.)

Mając na uwadze powyższe, jak też już tylko literalne brzmienie przepisu art. 351 k.p.c., nie ulega wątpliwości, że w sytuacji gdy Sąd – tak jak w niniejszej sprawie – orzekł o kosztach procesu, jednak nie tak, jak oczekiwano, to brak jest przesłanek dla uwzględnienia wniosku o uzupełnienie wydanego w sprawie orzeczenia o rozstrzygnięcie o kosztach. Właściwym w takiej sytuacji środkiem jest zażalenie, które strona pozwana wobec kwestionowania wydanego przez Sąd Rejonowy rozstrzygnięcia o kosztach, powinna złożyć w określonym przepisami terminie.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako niezasadne, stosownie do art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c.